

ΕΤΟΣ 68ον

12 Ιανουαρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 2 (3476)

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ἦς πᾶμε μέ τόν νοῦ μας στά χρόνια πού ἤρθε ὁ Χριστός. Τρεῖς κατηγορίες ἀνθρώπων εἶχε πρὸς τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νά ἀπευθυνθεῖ: στοὺς Ἰουδαίους, στοὺς εἰδωλολάτρες καί στοὺς ἀδιάφορους γιά τή θρησκεία, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους δέσποζαν οἱ φιλόσοφοι.

Ἐμπόδιο ἢ αὐτάρκεια

Οἱ Ἰουδαῖοι ἔζησαν τή διαθήκη, τή συμφωνία τοῦ Θεοῦ μέ τόν Ἄβραάμ καί τοὺς ἀπογόνους του, ὅτι θά τόν εὐλογήσει καί θά δοξάσει τό ὄνομά του, ἐφόσον ἔκανε ὑπακοή στό θέλημά Του καί ἔφευγε ἀπό τή γῆ τῆς Μεσοποταμίας καί πῆγαινε στή γῆ Χαναάν. Ἡ διαθήκη αὐτή ἐπαναβεβαιώθηκε στό ὄρος Σινᾶ, μέ τίς ἐντολές πού ἔδωσε ὁ Θεός στόν Μωυσῆ, καί οἱ ὁποῖες προετοιμάσαν τόν κόσμον γιά τόν ἐρχομό τοῦ Μεσσία. Παρά τό γεγονός ὅτι πολλῆς φορές οἱ Ἰουδαῖοι ἀποστάτησαν ἀπό τή σχέση τους μέ τόν Θεό, ἐντούτοις ὑπερηφανεύονταν ὅτι ἦταν ὁ περιούσιος λαός. Τόν Μεσσία τόν θεωροῦσαν ὡς τόν πολιτικό ἡγέτη, πού θά τοὺς ἐλευθέρωνε ἀπό τοὺς Ρωμαίους καί θά τοὺς καθιστοῦσε κυρίαρχους τοῦ κόσμου. Τό μεγαλύτερο ἐμπόδιο γιά νά πιστέψουν στόν Χριστό ἦταν ἡ αὐτάρκειά τους, ὅτι κατεῖχαν τήν ἀλήθεια στήν πληρότητά της.

Ἡ ταπείνωση γεννᾶ ἐλπίδα

Οἱ εἰδωλολατρικοί λαοί βασανίζονταν ἀπό τήν πολυθεΐα τῶν εἰδώλων. Δέν ἔβρισκαν ἀπαντήσεις στά ἐρωτήματα τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης, καθώς δέν εἶχαν τήν ἐλπίδα τῆς Ἀνάστασης. Μπορεῖ νά πίστευαν στήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ δέν προσδοκοῦσαν τίποτα γιά τό σῶμα τους. Παράλληλα, ἡ ζωή τους δέν εἶχε τήν πειθαρχία τῶν Ἰουδαίων, ἀλλὰ ἦταν παραδομένοι στήν ἐλευθερία τῶν παθῶν καί στήν ἀγωνία γιά ἐπιβίωση. Δέν ἦταν κι αὐτοὶ ἐλευ-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. δ' 12-17)

Ἡ ἀρχή τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἰησοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρετ ἔλθων κατώκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὄροις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλεὶμ, ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χόρῳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

θεροί, γιατί ἦταν ὑποταγμένοι στὴν κυριαρχία τῶν Ρωμαίων. Ὅστόσο, ἡ ἀπλότητα, ἡ δεκτικότητα καὶ ἡ ταπεινότητα τοῦ καθημερινοῦ ἀνθρώπου γεννοῦσαν προοπτικὲς γιὰ νὰ γίνεῖ ἀπὸ αὐτοῦ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἀποδεκτό.

Οἱ φιλόσοφοι καὶ ὅσοι εἶχαν ἐμπιστοσύνη στὴν ἐξουσία καὶ τίς δυνάμεις τους, γιὰ παράδειγμα ὁ βασιλιάς Ἡρώδης, ὁ Πόντιος Πιλάτος, ὅπως καὶ οἱ μετὰ τὸν Χριστὸ στοχαστές δὲν ἀναζητοῦσαν τὸν Θεό, ἀλλὰ τὴ γνῶση, ἐξερευνοῦσαν τοὺς μηχανισμοὺς τῆς ζωῆς ἢ ἀρκοῦνταν στὰ ἀγαθὰ τους καὶ τὴ δόξα τους. Ἡ αὐτάρκεια τῆς γνῶσης, τῶν παθῶν, τῆς ἐξουσίας ἦταν τὸ μεγάλο ἐμπόδιο γιὰ νὰ πιστέψουν στὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος προχωροῦσε πέρα ἀπὸ αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικά.

Ὁ Χριστὸς καλεῖ σέ μετάνοια

Ὁ Χριστὸς ξεκινᾷ τὴν ἐπίγεια δράση του ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρες, ἀπὸ αὐτοὺς πού κατοικοῦν στὴ χώρα καὶ στὴ σκιά τοῦ θανάτου. Εἶναι αὐτοὶ πού δὲν ἔχουν τὴν ὑπερηφάνεια ὅτι γνωρίζουν, ἀλλὰ μέσα στὴν ἀπλότητά τους μποροῦν νὰ συναισθανθοῦν ποῖός εἶναι ὁ Θεός καὶ νὰ δοῦνε τὴν ἁμαρτωλότητα τους, τί τοὺς χωρίζει ἀπὸ αὐτόν. Γι' αὐτὸ τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ μετάνοια. Ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ φωτίζει τὴν ὑπαρξη πού ἀγνοεῖ, ἀρκεῖ νὰ ἔχει τὴν ταπείνωση καὶ τὴν ἀπλότητα.

Οἱ τρεῖς αὐτὲς κατηγορίες ἀνθρώπων ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν καὶ στὴν ἐποχὴ μας. Οἱ ἄνθρωποι χωρίζονται σ' αὐτοὺς πού νομίζουν ὅτι τὰ ξέρουν ὅλα γιὰ τὸν Θεό, σ' αὐτοὺς πού ἔχουν ἐμπιστοσύνη στὶς δυνάμεις τους, στὸν νοῦ, στὰ ὑλικά ἀγαθὰ, στὴ σοφία καὶ στὴ γνῶση, στὴν ἐξουσία τους καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὸν φωτισμὸ τους, καὶ σέ ἐκείνους πού νιώθουν ὅτι κατοικοῦν «ἐν χώρῳ καὶ σκιᾷ θανάτου» (Ματθ. 4, 16). Οἱ τελευταῖοι καταλαβαίνουν ὅτι τὰ ἔργα καὶ τὰ ἀγαθὰ τους δὲν δίνουν αἰωνιότητα, ἀλλὰ τοὺς κάνουν νὰ πορεύονται πρὸς τὸν θάνατο, μπροστὰ στὸν ὁποῖο εἶναι ἀνίσχυροι. Θέλουν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἄκουσε ὅτι ὁ Ἰωάννης συνελήφθη, ἔφυγε εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἐξῆς τὴν Ναζαρέτ καὶ ἦλθε νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν Καπερναοῦμ, ἡ ὁποία ἦτο κοντὰ εἰς τὴν λίμνην εἰς τὰ σύνορα Ζαβουλών καὶ Νεφθαλείμ, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο, πού ἐλέχθη διὰ τοῦ Ἡσαΐα τοῦ προφήτου, «Ἡ χώρα τοῦ Ζαβουλών καὶ ἡ χώρα τοῦ Νεφθαλείμ, ἡ ὁποία ἐκτείνεται κοντὰ εἰς τὴν θάλασσαν, ἡ γῆ πέραν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην, ἡ Γαλιλαία τῶν ἐθνικῶν, ὁ λαός, πού κάθεται εἰς τὸ σκοτάδι, εἶδε μεγάλο φῶς καὶ εἰς ἐκείνους πού κάθονται εἰς τὴν χώραν καὶ τὴν σκιάν τοῦ θανάτου, ἀνέτειλε γι' αὐτοὺς φῶς». Ἀπὸ τότε ἄρχισε ὁ Ἰησοῦς νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ λέγῃ, «Μετανοεῖτε, διότι ἐπλησίασε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ὅμως τὸν φωτισμό, διψοῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια καὶ ἀναζητοῦν Κάποιον νὰ μοιραστεῖ τὸ φορτίο τους. Αὐτοὶ εἶναι τελικά καὶ οἱ πιό δεκτικοὶ στό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ Χριστὸς ἀπευθύνθηκε πρὸς ὅλους. Τό ἴδιο κάνει καὶ ἡ Ἐκκλησία. Καὶ οἱ τρεῖς κατηγορίες ἀνθρώπων ἔχουν δικαίωμα στὸν φωτισμό. Ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς ὅμως καλεῖται νὰ δώσει ἀπάντηση σέ ποιά κατηγορία ἀνήκει καὶ νὰ ἀνταποκριθεῖ στό Εὐαγγέλιο. Δρόμος καὶ τρόπος γιὰ ὅλους εἶναι ἡ μετάνοια, αὐτὴν πού ὁ Θεὸς τῆ διακηρύττει καὶ εἶναι ἔτοιμος νὰ τὴν δεχτεῖ.

π. Θ. Μ.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

Προμηθευτεῖτε τὰ Ἡμερολόγια τοῦ νέου ἔτους 2020 τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

12 Ἰανουαρίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ
Τιτανῆς μάρτυρος († 226), Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων († 305).
Ἦχος: πλ. α' – Ἑωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ' 7-13 – Εὐαγγέλιον: Μτ. δ' 12-17.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Ἰανουαρίου, 1Β' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Κολ. γ' 4-11. – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιζ' 12-19.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ἐπειειακὴ ἐπιστημονικὴ δίτομη ἔκδοση γιὰ τὴ
συμπλήρωση ἑκατὸ ἐτῶν ἀπὸ τὴν κοίμησὸς του

Μητροπολίτου Σουηδίας καὶ πάσης Σκανδιναυΐας
κ. Κλεόπα Στρογγύλη

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΚΕΦΑΛΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ

Ἱστορικὴ μελέτη ἐπὶ τῇ βάσει ἀνέκδοτων ἀρχεαικῶν πηγῶν
Τόμοι Α΄ καὶ Β΄ (σχῆμα 17Χ24 ἐκ., σελ. 574 καὶ 542)

Μέ ἀφορμὴ τὴν ἐπέτειο τῆς συμπληρώσεως ἑκατὸ ἐτῶν ἀπὸ τὴν κοίμησιν τοῦ πολυθαυμάστου ἁγίου Νεκταρίου, κυκλοφορήθηκε ἀπὸ τὴς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἡ δίτομη ἱστορικὴ μελέτη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σουηδίας κ. Κλεόπα μέ τίτλο «Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος Κεφαλᾶς, Μητροπολίτης Πενταπόλεως», στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ἡ περιπούδαση αὐτὴ μελέτη βασίζεται σὲ ἀνέκδοτες ἀρχεαικὲς πηγές καὶ καλύπτει ὀλόκληρον τὸν ἱστορικὸ βίον του, ἀπὸ τὴ γέννησιν ἕως καὶ τὴν ὀσιακὴν κοίμησίν του.

Εἰδικότερα, τὸ δίτομο ἔργο περιλαμβάνει δεκατέσσερα κεφάλαια. Ἀρχικὰ ἐξετάζει τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας τὸν 19^ο αἰῶνα καὶ τὸν Ἅγιο Νεκτάριο ὡς Μέγα Ἀρχιμανδρίτην καὶ κατόπιν ὡς Μητροπολίτην Πενταπόλεως. Στὴ συνέχεια καταγράφεται ἡ πορεία του ὡς ἱεροκέρυκος καὶ ἡ δράση του στὴ Ριζάρειο Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή, τόσο ἡ ἐσωσχολικὴ, ὅσο καὶ ἡ ἐξωσχολικὴ. Τέλος, ἀναφέρεται στὴν ἴδρυσιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος Αἰγίνης καὶ στὴς Κατηχητικὲς Ἐπιστολές του. Ἡ ἔκδοση συμπληρώνεται μέ συνεντεύξεις ἀπὸ τὴς τρεῖς σημαντικὲς περιόδους τοῦ βίου του, Αἰγύπτου, Ριζαρείου καὶ Αἰγίνης. Τέλος, τὸ ἔργο ὀλοκληρώνεται μέ ἐκτενῆ βιβλιογραφία, τόσο μέ πρωταρχικὲς ὅσο καὶ μέ δευτερεύουσες πηγές, βοηθήματα καὶ ἄρθρα.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξιν, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ἐπὶ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
